

Bemærkninger til lovforslaget

Hovedmeningen med EF findes i Romtraktaten artikel 7, der forbyder »al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet«. Forbrugervelstand for alle opnås nemlig ved, at de ti's indre marked tilfalder den konkurrencedygtigste.

Da England pr. 1. januar 1973 blev EF-partner, fik landet 10 års særbeskyttelse i sine kystfarvande. Den 1. januar 1983 udløb denne henstand med at realisere EFs egentlige mening.

Uanset at Romtraktaten henstår uændret, har andre EF-medlemslande groft krænket grundlaget for hele EF-samarbejdet ved fra 1. januar 1983 at indføre såkaldte nationale foranstaltninger til hindring af, at landet med dygtigst fiskerierhverv også uhindret skal være det land, som sørger for, at EF-borgerne og EF-eksportørerne får den bedste fiskekvalitet til billigste pris.

Ved denne folkeretsstridige og ukloge handle-måde har de andre EF-lande reelt erklæret Danmark fiskekrig. At betale krigsombokstninger er en statslig fællesopgave. Derfor er det fornuftigt at tilvejebringe den hermed foreslåede lovhjemmel.

Da regeringen tøvede med i tide at tage initiativet til en sådan lov, henledte fremskridtspartiet den 16. november 1982 – se Folketingstidende 1982–83, forhandlingerne spalte 2616 – fiskeriministerens opmærksomhed på emnet, men ministeren svarede henholdende. Som led i regeringens decemberforræderi mod dansk fiskeri afslog regeringen den 29. december 1982 at være med til en skadesløsholdelsesordning. En sådan har derfor måttet foreslås i form af nærværende oppositionsfor-slag.

De beløb, som statskassen lægger ud i medfør af den nye lov, skal søges inddrevet med renter og rentes rente hos England og eventuelle andre fiske-friheds-krænkere.

Den nøjagtige afgrænsning af statens erstatningsforpligtelse kan volde tvivl på otte punkter:

1) Skal den også gælde de tre fiskearter, hvor der kunne tænkes at være bevaringsmæssige hensyn at tage til den pågældende fiskeart (makrel, sild og lodde)? Og hvad med de regler om mind-

stemål, mindstestørrelser o.lign., som Danmark indgik på ved rådsforordning nr. 2527 af 1980?

For ikke at skabe uklarhed har fremskridtspartiet ikke i nærværende lovforslag undtaget disse forhold. De udspringer jo tydeligvis af normale, fredelige situationer, som er ophørt med den holdning, England med følgelande nu indtager.

2) Hvad med fiskeindustri og andre, som indirekte kommer til at lide tab i det omfang, engelskmændenes helt urimelige krigsforanstaltninger lykkes?

At udvide de erstatningsberettigedes kreds til middelbart ramte vil skabe uløselige afgrænsningsproblemer. Lovforslaget dækker derfor alene fiskerfartøjers besætninger og ejere.

3) Hvad med ikke-økonomiske tab?

Selv om tort m.v. meget vel kan blive følgen af de andre landes grove brud på EF-grundsynspunktet, mener fremskridtspartiet – overensstemmende med de retningslinjer, der fulgtes ved erstatninger i forbindelse med de slesvigske krige – at alene økonomiske tab skal dækkes af den danske statskasse.

4) Hvilke økonomiske tab skal erstattes?

For at opmuntre dansk fiskeri til at fiske hvor fisken er righoldig i EF-havet, foreslås det, at der ikke indføres nogen selvrisiko, og at alle økonomiske tab dækkes. Altså ikke blot skadesløsholdelse for bøder, konfiskation og sagsombokstninger, men også tabt hyre, driftstab o.s.v. Med ordet »direkte« i lovtæksten gøres der alene den praktisk ret liggende begrænsning i omfanget af udbetalingen, som følger af erstatningsrettens almindelige adækvansbetingelse.

Ved at gøre erstatningerne omfattende opnås, at flest mulige problemer kan blive afdækket konkret så hurtigt som muligt som basis for sager ved EF-domstolen. Dette er klar dansk interesse, og derfor er lovforslagets udformning i hele det danske samfunds interesse. Det ville være helt urimeligt, om de pågældende kutteres fiskere skulle bære store særbyrder i den forbindelse.

5) Hvilke landes myndigheder skal loven beskytte imod?